

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/22/2015
Identifikačné číslo spisu: 7012201495
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7012201495.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SHEN TIAN s.r.o., so sídlom Slovenské Nové Mesto 296, IČO: 36 210 714, právne zastúpeného: JUDr. Luboš Petrovský, advokát so sídlom Štúrova 20, 040 11 Košice, IČO: 42 111 536, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1020506/1/1159088/2012/5199-r zo dňa 10.09.2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/368/2012-37 zo dňa 27.03.2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/368/2012-37 zo dňa 27. marca 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Uznesením č. k. 6S/368/2012-37 zo dňa 27.03.2014 Krajský súd v Košiciach podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) konanie vo veci zastavil. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca napriek výzve na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu v sume 70 eur, ktorá mu bola doručená dňa 19.02.2014, súdny poplatok nezaplatil.

O trovách konania rozhodol krajský súd v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal zmeny uznesenia o zastavení konania a priznania oslobodenia od platenia súdnych poplatkov v celom rozsahu. Uviedol, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s p. H. Y.. Súčasťou zámeru zaťažiť

žalobcu a spoločnosti personálne prepojené s p. H. Y. sú stovky výziev, miestnych zisťovaní a ústnych pojednávaní, kde daňové orgány vyžadovali účasť p. H. Y. ako osoby nezastupiteľnej a vyžadovali tisícky odpovedí bez reálnej výpovednej hodnoty, pričom poukázal na skutočnosť, že 30.03.2010 bolo p. H. Y. doručených 13 protokolov o výsledku daňovej kontroly v 12 s ním personálne prepojených spoločnostiach, ako aj to, že v septembri 2009 sa u subjektov personálne prepojených s p. H. Y. vykonávalo viac ako 300 daňových kontrol a ďalšie kontroly sa otvárali. Voči tomuto postupu sa uvedené spoločnosti bránili uplatnením svojich práv súdnou cestou a sú účastníkmi niekoľkých desiatok (až stovák) súdnych sporov. Ani jedna z vyššie uvedených vecí nebola právoplatne ukončená v neprospech týchto subjektov, Krajský súd v Košiciach v cca. 190 prípadoch právoplatne konštatoval nezákonnosť postupu daňových úradov a vo veci sp. zn. 7S/110/2011 zo dňa 11.01.2012 bol rozsudok zrušujúci rozhodnutie žalovaného potvrdený aj Najvyšším súdom Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23.10.2012. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že vo veci nejde o zjavne neúspešné uplatnenie práva.

Žalobca ďalej uviedol, že vzhľadom na pokračovanie v daňových kontrolách, nezákonné zadržívanie finančných prostriedkov, blokovanie majetku a aj z dôvodu negatívnej medializácie, spoločnosti spojené s p. H. Y. (teda ani žalobca) nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedených dôvodov sa spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, ktorou by mohol voľne disponovať, rovnako nemá žiaden hnutel'ný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a ktorým môže disponovať. Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Žalobca mal za to, že spĺňa podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/39/2012 - 135, ktorým tento priznal žalobcovi - podnikateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti uzneseniu krajského súdu o zastavení konania nie je možné vyhovieť.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 104 ods. 2 OSP, ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Podľa § 10 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou podanou na krajskom súde 19.12.2012 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1020506/1/1159088/2012/5199-r zo dňa 10.09.2012, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Trebišov č. 740/230/639-43261/11/Koš zo dňa 21.12.2011, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2010.

Keďže žalobca nezaplatil súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, krajský súd ho výzvou doručenou právnenému zástupcovi žalobcu dňa 19.02.2014 vyzval, aby v lehote 10 dní zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 70 eur podľa položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona o súdnych poplatkoch. Vo výzve krajský súd žalobcu náležite poučil, že ak nebude

poplatok v určenej lehote zaplatený, súd konanie zastaví.

Nakoľko žalobca ani v súdom ustanovenej lehote súdny poplatok nezaplatil, krajský súd uznesením č. k. 6S/368/2012-37 zo dňa 27.03.2014 konanie zastavil. V odvolacej lehote žalobca požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 OSP, pričom o jeho žiadosti bolo právoplatne rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/368/2012-50 zo dňa 21.01.2015 tak, že oslobodenie od súdnych poplatkov žalobcovi nebolo priznané.

Keďže žalobca súdny poplatok nezaplatil v lehote súdom určenej, ani po vydaní negatívneho rozhodnutia o žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, krajský súd napadnutým uznesením správne zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Pokiaľ žalobca v odvolaní uvádzal okolnosti, pre ktoré by mal byť oslobodený od súdnych poplatkov, najvyšší súd uvádza, že krajský súd sa náležite vysporiadal s návrhom žalobcu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov v uznesení č. k. 6S/368/2012-50 zo dňa 21.01.2015, ktorým žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal.

Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku zrušiť alebo zmeniť, súdny poplatok nezaplatil, pričom vo výzve na jeho zaplatenie bol poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 224 ods. 1 OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému ich náhrada neprináleží zo zákona.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.